

ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Το τραπέζι από την αρχαιότητα ως σήμερα

(Τόπος Τοπήιου Τράπεζα)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ:

Ευαγγελία Γιάννακα, φιλόλογος

Μαρία Πατιώ, μουσικός

2013-14

Α' ΜΕΡΟΣ

- ΠΡΟΒΟΛΗ SLIDE
- ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

J.S.Bach: *Menuet*, από τη *Σουίτα Αρ.2*, σε *Σι ελάσσονα*
(ντουέτο: φλάουτο - βιόλα)

και ακούγεται η VOICE_OFF:

(Ξεκινάμε τις ζωές μας ως νεαρά θηλαστικά με μια μόνο αίσθηση: αυτή της γεύσης κι εξελισσόμεθα σε ανθρώπους χάνοντας ολοένα και πιο πολύ την αμεσότητα των αισθήσεων που αναπτύσσουμε κατόπιν. Ο νους γίνεται ανθρώπινος φτάνοντας να κατανοεί τον κόσμο όχι τόσο βάσει των άμεσα εικόνων, αλλά βάσει των ιδεών που έχει ήδη έτοιμες. Το μητρικό στήθος, πρώτη βρώση, υπόσχεση και εμμονή αιώνιας αγάπης, τοπίο γενέθλιας γης έννοια πανανθρώπινης και κοινής διεκφραστικής αναφοράς.)

- ΠΡΟΒΟΛΗ SLIDE
- ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ (συνεχίζεται η προηγούμενη)

και ακούγεται η VOICE_OFF:

(Πέταξε τα σοσόνια του ύπνου, εγώ
θα σου ζεστάνω τα σεντόνια
σαν ηλεκτρική ψηστιέρα
και θα ξαπλώσω δίπλα σου
καυτή σαν το ψητό της Κυριακής

(Κάτω από το Γαλατόδασος του Ντύλαν Τόμας))

- ΠΡΟΒΟΛΗ SLIDE
- ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ (συνεχίζεται η προηγούμενη)

και ακούγεται η VOICE_OFF:

(Ζωγράφοι από τον Χανς Μέμλιγκ, Σαρντέν, Μονέ, Πικάσο, Γκόγια Γουίλιαμ Χόγκαρθ απεικόνισαν ποικιλοτρόπως πάνω σε ταπεινά τραπέζια μαγειρικά σκεύη και ορεκτικότατα εδέσματα με ομαδικές προσωπογραφίες λαμπρών αρχόντων και υπηρετικού προσωπικού.)

- ΠΡΟΒΟΛΗ SLIDE
- ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΟΚΡΟΥΣΗ: KITARO “The Scroll is Read”

ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ - ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ

Ο Βίνσεντ Βαν Γκογκ ολοκληρώνει τους διάσημους πατατοφάγους. Σ' ένα γράμμα του δηλώνει ότι προσπάθησε να αποδώσει τη συνθήκη μιας εντελώς διαφορετικής ζωής από αυτήν που γνωρίζουμε. Η εικόνα κάποιων απλών και φτωχών ανθρώπων που τρώνε αυτό που παράγουν σκάβοντας τη γη θα φορτιστεί με ένα πολιτικοκοινωνικό συμβολισμό και θα αποδώσει στην εντέλεια την εξαθλίωση του αγροτικού δυναμικού.

Οι άνθρωποι μεταμορφώνονται σταδιακά σε αυτό που παράγουν και τρώνε. Είναι οι πατατάνθρωποι. Τα φυτικά τέρατα που ενσαρκώνονται σε σώματα-βολβούς. Η στέρφα και άνυδρη γη, θρέφοντας λίγη ζωή με απόξερους βολβούς, με πατάτες.

Ο Μπέλλα Ταρ σηκώνει την αυλαία επικά μ' ένα μόνο πλάνο, του αμαξά και του αλόγου. Ο αμαξάς, ταλαιπωρημένος γέρος, με πρόβλημα αναπηρίας στο ένα του χέρι ζει με την κόρη του σε ένα απομονωμένο μέρος. Η μονοτονία και ο αυτοματισμός μιας μίζερης ζωής καθορίζουν την ύπαρξή τους. Κάθε πρωί η κόρη βγαίνει από το σπίτι κουβαλώντας δύο τενεκέδες για να τους γεμίσει νερό από το διπλανό πηγάδι. Μπαίνοντας σπίτι ο πατέρας ξυπνάει. Η κόρη τον ντύνει αργά και υπομονετικά. Αφού τελειώσει το ντύσιμο, ο γέρος πίνει δύο ποτήρια αλκοόλ.

Βγαίνουν έξω. Σελώνουν το άλογο. Ο γέρος φεύγει. Για πού; Για κάπου. Για πουθενά. Επιστρέφει. Η κόρη τον ντύνει αργά και ευλαβικά. Το τραπέζι στρώνεται. Κάθε φορά δύο πατάτες και λίγο χοντρό αλάτι. Ο γέρος τρώει με βουλιμία, η κόρη τρώει πάντα τη μισή. Λίγο πριν κοιμηθούν ψυχαγωγούνται, κοιτάζοντας σιωπηλά έξω από το παράθυρο. Τι; Τίποτα. Κάτι. Τον ορίζοντα. Το δέντρο. Το λόφο. Τα πάντα και το τίποτα. Ο άνεμος λυσομανάει συνεχώς. Χθες, σήμερα, αύριο. Πότε άρχισε; Πότε θα τελειώσει; Έχει σημασία; Αρκεί να υπάρχουν πατάτες και νερό για να μπορεί η κόρη να τις βράζει.

Β' ΜΕΡΟΣ

- ΠΡΟΒΟΛΗ SLIDE
- ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΟΚΡΟΥΣΗ: ΚΙΤΑΡΟ “The Scroll is Read”

ΑΦΗΓΗΣΗ

Το χθες και το σήμερα. Τίλλοντες έν στάχυς. Η γεωργία αντιπροσώπευε τη συνέχεια: τα δημητριακά αντικαθίστανται από άλλα δημητριακά, ένα πρόβατο γεννά άλλα πρόβατα. Η ανάπτυξη ως επιβεβαίωση και επαναβεβαίωση της ύπαρξης. Ανάπτυξη χωρίς απώλειες. Τίποτα δεν χάνεται στην πορεία. Μετά τον θάνατο η αναγέννηση. Η αιώνια συνέχεια των όντων: όσα έβλεπαν γύρω τους, όσα οι ίδιες έπρατταν αποτελούσαν μια αδιάκοπη αλυσίδα επιμέρους τερματισμών απόλυτα αξεδιάλυτων από την ακατάπαυστη επανάληψη μιας γέννησης ή μάλλον μιας αέναης ανάστασης. Οι άνθρωποι στις αγροτικές κοινωνίες δεν ζούσαν πορευόμενοι προς τον θάνατο, αλλά προς μια διαρκή αναγέννηση.

Μουσική - fade out

- **ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΟΚΡΟΥΣΗ: VOMVOLOS “The house”**

ΑΦΗΓΗΣΗ

Σήμερα η γεωργική επιστήμη σαν έρευνα και τεχνολογία αποτελεί την επιτομή της ρήξης και της ασυνέχειας, απεικόνιση της ανθρώπινης ασυνέχειας, προσωρινή και εφήμερη η μια στιγμή σε έξαρση πάθους, την επόμενη κενή και εξαντλημένη. Αρνείται ότι ο θάνατος κουβαλά στη μήτρα του μια νέα γέννηση, αντίθετα προχωρεί με βάση την υπόθεση ότι η γέννηση του νέου απαιτεί τον θάνατο του παλιού. Το κάθε νέο προϊόν, μεταλλαγμένο, υβριδικό στρέβλωση και λεηλάτηση.

Μουσική - fade out

- **ΠΡΟΒΟΛΗ SLIDE**
- **ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΟΚΡΟΥΣΗ: ΚΥΡΟΥΡΓΟΣ “Sphinx”**

ΑΦΗΓΗΣΗ

Κάθε σημείο που περνάει η διαδικασία της παραγωγής είναι ένα σημείο χωρίς επιστροφή, κίνηση μονόδρομη, ανεπίστρεπτη, ανέκκλητη. Το χρονικό ενός νεκροταφείου εξαντλημένων και εγκαταλελειμμένων φλεβών. Το φαινόμενο του τρομοκηπίου της πολιτικοποίησης της επιστήμης. Μέσα της δεκαετίας του 80 καταδίκη μιας μεγάλης παρτίδας ζωοτροφών προέλευσης Αφρικής με επίπεδο μόλυνσης μυκοτοξίνης υπερβαίνον κατά τι το μέγιστο επιτρεπόμενο από τη νομοθεσία. Δεκαπενταύγουστος μήνας διακοπών για την Κοινότητα. Ο τότε προεδρεύων ωρύετο γιατί διέκοψαν την άδειά του ώστε να συγκαλέσει συνάντηση της αρμόδιας επιτροπής κατακαλόκαιρο. Ασυγκράτητος απεκάλυπτε ότι κάποιои θέλουν να απορριφθεί το ογκώδες φορτίο της ζωοτροφής για να το αγοράσουν μετά κοψοχρονιά και να το βάλουν στα μίγματα-κρεατάλευρα κάνοντας χρήση της ισχύουσας τότε αρχής της αραίωσης.

Μουσική - fade out

Γ' ΜΕΡΟΣ

- ΠΡΟΒΟΛΗ SLIDE

ΑΦΗΓΗΣΗ

Το συλλογικό φαγοπότι εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο την τελετουργία εκείνη μέσω της οποίας σφυρηλατούνται και επιβεβαιώνονται οι κοινωνικοί δεσμοί. Ας πάρουμε μερικά παραδείγματα από την καθημερινότητα. Τι κάνει ένα ζευγάρι όταν παντρεύεται; Μα φυσικά τραπέζι. Η γέννηση ενός παιδιού συνοδεύεται από την ίδια πρακτική. Σε κάποιες περιστάσεις, το στοιχείο της χαράς και της ευθυμίας δεν είναι τόσο προφανές. Σε πολλά μέρη η κηδεία φτάνει στην κορύφωσή της όχι με την κάθοδο της κάσας στη γη και το θρήνο αλλά με την ευφορία απ' τη συλλογική κατανάλωση φαγητού και κρασιού, ενώ αργότερα η αναβίωση της κηδείας, το μνημόσυνο καταλήγει επίσης σε ομαδική βρώση. Θέση στα τραπεζώματα αυτά δεν έχουν όλοι.

Η πρόσκληση κάποιου να συμμετάσχει σε κάποια από τις παραπάνω εκδηλώσεις συνιστά αυτόματα το διαβατήριό του στην επικράτεια της οικογένειας, της φυλής κ.ο.κ.. Σημαίνει ότι λογίζεται μέρος ισότιμο της κοινότητας και ότι αυτομάτως αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτή τη συνθήκη.

Θεατρικό προσκεκλημένοι...

του Pierre Assouline

- ΠΡΟΒΟΛΗ SLIDE
- ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ: *Dead Can Dance*: “Saltarello (κιθάρα)

Αντί να αναθέσει σε κάποιον η οικοδέσποινα Sophie Divinie από το υπηρετικό προσωπικό της τη φροντίδα να αναγγείλει τελετουργικά το «η κυρία σερβιρίστηκε» που κανείς δεν θα το αντιλαμβανόταν, έτσι διακριτικά και μάλιστα με πνιχτή φωνή είχε τη συνήθεια να στέκεται απέναντι από τους προσκεκλημένους της με το ένα χέρι να σχηματίζει γωνία ακουμπισμένη με χάρη στο γοφό και να ανακοινώνει μεγαλόφωνα ένα παλλόμενο «σερβιρίστηκα» που το ήθελε μεγαλοπρεπές. Ο Υμπέρ διέκοψε την κουβέντα του, έπιασε απαλά το μπράτσο της Sophie Divinie και της ψιθύρισε στο αυτί με ελαφρά ανήσυχο ύφος:

Υμπέρ:

- Η Françoise δεν είναι εδώ;

Sophie Divinie:

- Ποια Françoise;

Υμπέρ:

- Τι ποια Françoise;

Ο Υμπέρ κλείνει με το χέρι του το στόμα του υψώνοντας μέχρι πάνω τα φρύδια:

- Θεέ μου πώς είναι δυνατόν; Σε ποιον όροφο είμαστε;

Sophie Divinie:

- Στον όγδοο προφανώς. Μη μου πείτε ότι ήσασταν προσκεκλημένος στους Λανγκβιλιέ στον δεύτερο όροφο;

Υμπέρ:

- Μπερδεύτηκα αγαπητή μου Sophie. Καταλαβαίνεις. Μπήκα με τον Σταν στο κτίριο, ήμασταν απορροφημένοι στην κουβέντα μας και δεν έδωσα προσοχή.

Sophie Divinie:

- Μα τι είναι αυτά που λες; δεν υπάρχουν τέτοια μεταξύ μας. Πήγαινε γρήγορα, γιατί αυτή τη φορά θα είσαι αργοπορημένος. Τηλεφώνησέ μου αύριο. Θα μου τα πεις όλα!

(Καθώς απομακρύνεται ψιθυρίζει:) στο δείπνο στους Λανγκβιλιέ συνωστίζεται η αφρόκρεμα της πόλης. Απευθύνεται στη Σόνια την υπηρέτρια:

- Βγάλε μου γρήγορα ένα σερβίτσιο! Το ήξερα! Το ήξερα! Τουλάχιστον ξέρω ποιους προσκαλώ σπίτι μου! Όλα καλά ηρεμία. Τίποτα δεν πρέπει να μου ξεφύγει. Στα χέρια μου ο χειρισμός του σαβουάρ βιβρ του δείπνου από μεγάλη τέχνη γίνεται επιστήμη. Θάλεγε κανείς πως παντρεύτηκα τον Τυμπώ με μοναδικό σκοπό να παραθέτω δείπνα. μάλιστα ο γκαλερίστας στην οδό Ντεμποζάρ με έχει πείσει σχεδόν να κάνω έκθεση με τα πλάνα των τραπεζών μου. Μα τι κάνουμε τώρα; Ο Υμπέρ έφυγε και οι προσκεκλημένοι είναι δεκατρείς.

Νταντιέ:

- Λογαριάζεται στ' αλήθεια να αφιερώσετε ένα ολόκληρο τέταρτο της ώρας στον αριθμό 13; Όλα αυτά μας ήρθαν από το Μυστικό Δείπνο. Ο Ιησούς και οι 12 Απόστολοι, ο Χριστός πέθανε 24 ώρες αργότερα. Λοιπόν, ποιος είναι ο Ιούδας, αυτό είναι πάντα το ερώτημα που τίθεται. Έτσι δεν είναι; Οι συνάξεις των μαγισσών αριθμούσαν 13 άτομα και άλλωστε είναι ένας αριθμός αδιαίρετος, κακός. Τουλάχιστον το τραπέζι μας είναι στρογγυλό κανείς δεν βρίσκεται κοντά στην πόρτα. Ξέρετε πως ορισμένοι δρόμοι του Παρισιού έχουν 12 Α αντί για 13. Είναι σουρεαλιστικό.

Πρέπει να βρεθεί λύση. Στο Σαβόι του Λονδίνου, όταν τίθεται ένα τέτοιο πρόβλημα, ο μετρ βγάζει από του ντουλάπι του μια μαύρη πορσελάνινη γάτα και την τοποθετεί στην 13η καρέκλα του τραπεζιού.

Sophie Divinie:

- Το δικό μας τραπέζι δεν διαθέτει κάτι τέτοιο, αγαπητέ μου, μια παλιά κούκλα ντυμένη με δαντέλες στο πατάρι ίσως μα όχι θα παραήταν γελοίο. (Προς τη Σόνια):
- Θα έρθεις εδώ μαζί μας. *(Η οικιακή βοηθός, αφού απαλλάχτηκε από την ποδιά της, βρήκε τον εαυτό της. Μια γυναίκα όπως οι άλλες).*
- Πόσοι είμαστε τελικά;

Νταντιέ:

- Λένε πως όποιος κάθεται στο τραπέζι τελευταίος το μετανιώνει πικρά, αν όχι τραγικά. (Χαμηλόφωνα:) το να συναναστρέφεται με άτομα που δεν έχεις επιλέξει μου προκαλεί αίσθημα φυγής. Από δείπνο επιλεγμένων ατόμων στον συγχρωτισμό.

Sophie Divinie:

- Λοιπόν τι λέγαμε; Α ναί στο εξής το μαύρο θεωρείται χρώμα. Από κυρίαρχο έγινε μεσαίο και ουδέτερο. Το σικ θα ήταν να φοράς ρούχα μαύρα που επιτρέπουν το παιχνίδι του φωτός. Εμπνευσμένα από τους πίνακες του Σουλάζ.

Νταντιέ:

- Η Σόνια λέει ότι το μαύρο είναι ένα άσεμνο χρώμα όταν το φοράς σωστά.

Σόνια:

- Περίεργο, δεν το θυμάμαι.

Νταντιέ και προσκεκλημένοι: (Ξέσπασμα γέλιου)

- Μα δεν μιλάμε για εσάς. Μιλάμε για τη δική μας Σόνια τη βασίλισσα της μόδας, την επώνυμη σχεδιάστρια πλεκτών. Μα είστε όντως η Σόνια;

Σόνια:

- Σίγουρα όχι η δική σας.

Νταντιέ:

- Μη το παίρνετε στραβά. Απλώς αναρωτιόμουν αν όντως λέγεστε Σόνια.

Sophie Divinie:

- Στην πραγματικότητα εγώ ζήτησα από τη Σόνια να λέγεται έτσι όταν μπήκε στην υπηρεσία μας. Έβρισκα πως δύσκολα μπορούσες να προφέρεις το όνομά της. Σόνια δύο συλλαβές. Είναι ωραίο να το ακούς Sonar (ονειρεύομαι).

Νταντιέ:

- Θα μας πείτε πώς ονομάζεστε;

Σόνια:

- Ουμελκχεϊρ.

Νταντιέ:

- δίκιο έχεις Sophie. Δεν μπορείς να το προφέρεις. Ουμ...

Σόνια:

- Ουμελκχεϊρ σημαίνει μητέρα της καλοσύνης.

Νταντιέ:

- Πείτε μας λοιπόν τι κάνετε όταν δεν εργάζεστε ως καμαριέρα;

Σόνια:

- Κάνω ένα διδακτορικό στην Ιστορία της Τέχνης. Στην πραγματικότητα προσπαθώ να τελειώσω τη διατριβή μου στη Σορβόνη.

Νταντιέ:

Διδακτορικό; Συγχαρητήρια. Πώς φτάσατε μέχρι εδώ;

Σόνια:

- Δεν μου προσφέρθηκε τίποτε. Απλούστατα έκανα ό,τι όλος ο κόσμος. Στη συνέχεια σκοπεύω να συμμετάσχω στον διαγωνισμό για συντηρητές της πολιτιστικής κληρονομιάς στον κλάδο των μουσείων. Αυτό με ενδιαφέρει αλλά δεν έχει σημασία.

Νταντιέ:

- Σε ποια χώρα σκέφτεστε να δουλέψετε ως συντηρήτρια;

Σόνια:

- Στη Γαλλία φυσικά.

Νταντιέ:

- Γιατί «φυσικά»;

Σόνια:

- Γιατί η Γαλλία είναι η χώρα μου. Και ίσως από αντίδραση. Πέρασα όλα τα παιδικά μου χρόνια ακούγοντας πως πρέπει να φύγουμε. Οι γονείς μου το έλεγαν συνεχώς. Δεν έκαναν το αποφασιστικό βήμα που πιθανόν θα είχε αλλάξει τη ζωή τους. Αυτό το βήμα είναι το πιο σκληρό. Το να αποφασίσεις αν θα φύγεις ή θα μείνεις. Όταν κάποιος αποφασίζει να φύγει πρέπει να πάρει μαζί του μόνο τον εαυτό του.

Νταντιέ:

- Είστε λοιπόν αραβικής καταγωγής, μουσουλμάνοι. Η λέξη Άραβας περικλείει τα πάντα. Και σας αρέσει η χώρα μας;

Σόνια:

- Μα είμαι στη χώρα μου! (*αρχίζει το ντουέτο κιθάρας να παίζει το **Danza Cubana***) Θέλω να πω η χώρα σας είναι και δική μου. Είμαι Γαλλίδα όπως εσείς. Είμαι, πώς να το πω, με τιμάτε που είμαι σ' αυτό τραπέζι σε μια θέση που δεν μου ανήκει να και σ' αυτή τη χώρα υπάρχει ακόμη ένας πολύ αποικιοκρατικός τρόπος να απευθύνεσθε σε όσους είναι, ή εσείς θεωρείτε, ότι είναι ξένοι.

Νταντιέ:

- Δεν υπάρχει λόγος να εκνευρίζεστε μικρή μου Σόνια. Φλυαρούμε, αυτό είναι όλο. Νοστιμότατο το μαγειρευτό μοσχαράκι. Ήμαστε στον 21ο αιώνα και σήμερα παντού όπου χτυπάει η τρομοκρατία ανά τον κόσμο μιλά στο όνομα του Ισλάμ που η αραβική είναι η μητρική και ιερή γλώσσα του.

Σόνια:

- Ο Ισλαμισμός δεν θα καταφέρει να τη διαφθείρει όπως ο ναζισμός δεν μπόρεσε να μολύνει για πάντα τη γερμανική γλώσσα. Χτυπάει το κουδούνι και εισβάλλει ο Υμπέρ.

Υμπέρ:

- Είμαι ακόμα καλοδεχούμενος; Πέρασα μια εξαιρετική βραδιά μα όχι σαν και αυτήν εδώ. Ένα μόνο είχα στο νου μου: να ξεφύγω από εκείνο το βαρετό δείπνο αλλά τόσο βαρετό αν ξέρατε. Ξεχωριστά ο καθένας τους ήταν άνθρωπος με ποιότητα. Ναι σχεδόν όλοι σας βεβαιώνω. Μα όταν είναι μαζί μερικές φορές δεν τρώγονται. Άντε να το εξηγήσεις αυτό! Πάνω από δύο το δείπνο γίνεται ανταγωνισμός του Εγώ, όπου η πλειοδοσία αποκαλύπτει ό,τι πιο άσχημο έχει η ψυχή. Το σαβουάρ βιβρ της ωμοφαγίας.

Σόνια:

- Αυτός ο κόσμος δεν είναι δικός μου, μα ξέρω τους κώδικες και τους κανόνες του. Ύστερα από 5 χρόνια σ' αυτό το σπίτι. Την εποχή που ήμουν απλώς η Ουμελκκεϊρ διάβαζα με πάθος τον Προυστ, λαχταρούσα να πάω στην όπερα και ας σπρωχνόμουν στην ουρά για να πετύχω μία από τις 60 θέσεις όρθιων στο πίσω μέρος της πλατείας με 5 ευρώ. Με τους προσκεκλημένους μου νιώθω ότι μπορώ να μοιραστώ τη συγκίνηση από την όπερα. Πρέπει να βιάζεσαι να αγαπήσεις τους ανθρώπους όσο ακόμα αναπνέουν. Παρέμεινε αισιόδοξη για το μέλλον του ανθρώπινου είδους ακόμα και αν με περιφρονείτε με μια σκιά χαμόγελου. Οι άνθρωποι δεν αλλάζουν μπροστά σε ανθρώπους συνηθισμένους μήπως φταίει πωστους κοιτάζουμε με τρόπο συνηθισμένο;

ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

J.S.Bach: “Badinerie”, από τη Σουίτα Αρ.2, σε Σι ελάσσονα

(Συγχρόνως συγκεντρώνονται τα παιδιά στη σκηνή για τη υπόκλιση)

ΤΕΛΟΣ